

של אייק, הסיקו את המסקנה שאייק מוכן להתפשר למען צרכי הרגע, אך לא לשנות את עצמו.

לפני 9 שנים עורר אייק סערה עולמית. הוא פיקד על הפלישה האנגלו-אמריקאית ל-אפריקה הצפונית הצרפתית. בלונדון ישב ה-גנרל דה גול, סמל החרות הצרפתית. בגיברלטר ישב הגנרל ג'ורג' שברט מן השבי הנאצי כדי להצטרף למסע השחרור. אולם באלג'יר ישב האדמירל דארלאן, איש וישי, שהעשה את מלאכתו של היטלר ונחשב האדם בעיני כל צרפתי נאמן לבוגד. אייק דחה את דה-גול, זילול בג'ורג' שברט ברית עם דארלאן. ההכרע שנתן לפרשה זו אינוהואר בספרו היה מאלף. עלול להטיל אור גם על בריתו עם טאפט ומאק-קארתי. נימק אייק: "העיקר היה הנצחון, והשגתו במינומם של קורבנות אדם. דארלאן היה מוכן (ומסוגל) לפקד על הצרפתים להניח את נשקם ללא קרב. דה-גול וג'ורג' לא היו מסוגלים לכך. המטרה קידשה את האמצעי."

כעבור שנים פרסם גם סגנו באותם הימים, הגנרל הצנום והתמיר מרק קלארק, המפקד הנוכחי של אויס בקוריאה. ספר זכרונות מ-שלו, בו גילה פרסים נוספים: דארלאן לא קיבל את הצעת איינוהואר בקלות. היה צר-רך באמצעי שכנוע. האמצעי: מאסר, איום במשפט צבאי על בגידה.

הרפתקאות המערב הפרוע. ברגע שאדם נבחר לנשיא על ידי העם האמריקאי, הריהו תלוי בשיקולים כפי לגתיים פחות מכל מישל אחר בעולם. אי אפשר לפטר אותו משך ארבע שנות כהונתו. הסכמתם של טאפט ומאק-קארתי שוב לא תהייה חשובה כל כך. אייק יוכל לפעול כמעט כאחת נפשו. הוא יתגלה מן היתכב, בדמותו הקידמת: כי אדם בעל אופי ליברלי והרמאני מובהק, היודע ליישב סכסוכים ולדרבן בני אדם, להיות רך בדברים קטנים, קשה בדברים גדולים.

אך איש איננו יודע אל חודאי מה יעשה אייק. איש אינו יודע גם מה דעיתו לגבי רוב בעיות העולם. ה-עולם יודע שהוא מעשן שתי קופסאות סיגריות ל-יום, שהספרות (אהובה עליו היא ספורי הרפתקאות של המערב הפרוע, שהוא נזהר בשחיתות משקאות חריפים. אולם העולם איננו יודע כי צד הוא חושב לנהוג למען שה בגוש הסובייטי, בעול המסים ובקיום תעסוקה מל-אה.

העולם מעונין מאד לדעת, ושוב, מעונין יותר מכולם האדם בתל-אביב, ביגור ובית-ליד.

שקמות וחגורות מכנסיים. כבר ל-מחרת יום הבחירות החלו עתוני ישראל ב-מרוץ היחושים והכותרות ביחס לגורל ה-הענקה: כן, לא, כן, לא, כן, לא. באותו יום הודיע עתון ערב אחד שאבא אבן אופטימי ביחס לקבלת העענקה בעתיד, הודיע עתון

* ערס למקום אחד: אנשי טאפט בשני בתי הקונגרס עזולים להפריע לאייק בקבלת ה-חוקים הרצויים לו, אם ינקוט בדרך שתתנגד לדרכו של מנהיגם.

מדינת ישראל.

סיכור, הודו ובית-ליד. אין אדם בכל כדור הארץ אשר חייו הפרטיים ביותר לא יושפעו על ידי כהירתו של אייק.

היכר בסיכור, אשר בנו משרת בצבא ה-סובייטי; הקולי הסיני העובד בסלילת כבי-שים; הפועל היושב ליד הנול בהודו; הכושי בבית הסוהר בדרום אפריקה; עקרת הבית ב-ניו-ארזיאנס, להאיונה; כולם ירגישו בחיי-הם, בארבע השנים הבאות, אם הנשיא ה-33 של ארצות הברית יהיה איש תוקפני או שר-חר שלום, אדם בעל הבנה כלכלית או דילטנט אובד עצות, אישיות מלהיבה או אדם דוחה, ואחר מאותם שיושפעו ביותר יהיה האדם הקטן בתל-אביב, במשק יגור או במעברת בית-ליד.

טבח, נהגת והגנרל ז'וקוב. כל ה-אנשים האלה מקמטים עתה את מצחייהם, מת-קשים בהערכת האיש. כי אייק עבר גלגולים רבים מאד לעיני העולם המשתאה.

לפני 7 שנים היה דמות כובשת לבבות, המצביא שפיקד על הקואליציה המלחמתית הגדולה ביותר בתולדות העמים. אולם הוא לא דמה לנפיליון השחצני, ולא לפרידריך הגדול חמור ההליכות, או לגנרל לודנוורף ה-נוקשה. היא דמה בדיוק לשכן שמעבר ל-רחוב. היה לו חיוך שהקסים כל אדם. היתה לו תכונה נדירה: להתירו עם כל מי שנקרה על דרכו — הטבח הכושי, ראש הממשלה הבריטי, הנהגת הקטנה, הגנרל ז'וקוב. הוא היה האדם שהחזיק ביד עדינה, אך קשה ככרי-זל, אז פקודיו ששנאו זה את זה שנאת-מוח — מונטי האנגלי ובראדלי האמריקאי, הוא סרב להושיט את ידו לגנרלים הגרמניים. הוא היה גבור עולמי.

משך כמה שנים נעלם כמעט מן האופק, כי הן כנשיא מכללה. ואז קרא לו הנשיא ה-32, העמיד אותו בראש קואליציה גדולה שניה, ושוב סלל החיוך הרחב את הדרך בפני ה-טאנקים. הגנרל הופיע בפני הקונגרס האמרי-קאי הקמצני, הוציא ממנו מאות מליוני דר-לארים לחימוש הצבא האירופי המתוכנן. הוא סייר בבירות אירופה כמורה המבקר את תל-מידיו, שיבח את האחד, נתן טפיחה קלה על לחיו של השני, עודד את השלישי, נוף ב-רביעי, תחת ידיו החלה ההגנה האירופית ה-מעריבת ללבוש צורה כמעט ממשית.

יד למששין ומעריף. בפרוס המערכה על הנשיאות חזר הגנרל לארצות הברית. שוב הקסים את הבריות. הוא התיצב מול כוחות הריאקציה, שהתלכדו מאחורי הסינאטור רוברט (בווב) טאפט, אמר דברים נשגבים, מתקדמים ומרוממים. הוא נתמנה כמועמד, יצא לקרב נגד יריבו הבלתי-יודע, עזלי סטיבנסון.

ואז קרה דבר שורע תחילה ספק, אחר כך תדהמה, בלב רבים. הגנרל כמעט החליף את עורו. החיוך הגדול נשאר אמנם מרחף על הפה, אך מתוך הפה יצאו דברים מוזרים. הוא חזר על סיסמות מתנגדיו הריאקציוניים. הוא החליף חיוכים וברכות עם בוב טאפט. הוא הצטלם בפומבי כשהוא-לוחץ את ידיו של ג'ו מאק-קארתי, המלשין והמעליל ששמו הפך קללה בפי מליונים. המשכילים עברו בהמור-ניהם למחנה סטיבנסון. אולם הקהל בחר ב-אייק, ברוב שהיה עצום לפי מושגים אמריק-איים.

הבוגד מידא תפקיד. האמנם נתגלה אייק חדש? ההיו החיוך והגיטסה הליברלית רק קליפה וזה, שכיסתה את התוך הריאקי-ציוני?

קשה היה לענות על השאלה. אולם מכריו של האיש הסכימו עם פסק-הדין של המין הביחורים. הם זכרו פרשות מסוימות בעברו * עזלי סטיבנסון הניב על מפלתו בדברי הילד שנפל בחושך. "היה גדול מדי מכדי שיפרוץ בכבי ולא יכול לצחוק מפני שזה כאב מדי."

תרועת הנצחון. למחרת יום הבחירות כבר הסתמנה המהפכה הגדולה. אייק ואשתו, מאמי, אינם מסתירים עוד את שמחתם הצוהלת, שמחת העולם היתה מהולה בדאגות ובספקות.

מכר העולם

2 כוכבים עלובים בלבד שמו היה דוויש אינז-הואר.

החודש עמד הגנרל הבלתי-יודע, שעוד לפני תריסר שנים לא היה, (אחרי 25 שנים בצבא) אלא לוטננט-קולונל (סגן-אלוף), על מרפסת של בית מלון, הריע להמונים הנלהבים. זה עתה נבחר לנשיא המדינה החזקה ביותר ב-עולם. בצבא הגיע, בשעתו, לדרגה של 5 כוכ-בים. עתה היתה לו דרגה הרבה יותר גבוהה: על כתפיו יכול היה, לעמוד 48 כוכבים, ה-מסמלים את מדינות ארצות הברית, בתוספת כמה כוכבים שעדיין אינם מופיעים בדגל, אך היו צריכים להיות שם: כוכבים לאלאסקה, האחאי ופורטוריקו, צלב כפול לבריטניה (כו-לל קיסרות), כמה צלבים וכוכבים לתריסר מדינות אירופיות — וגם מנדוד קטן, ל-

ארצות הברית

כוכבים, צלבים, וגם מגן-דוד

(ראה שער)

בבוקר ערפלי, במאי 1942, חיכתה קבוי-צה של נהגות צבאיות בריטיות לקבוצה של אנשים-חשובים-מאד. אחדות מהן היו שבעות רצון: עמדתה החברתית של נהגת נקבעה לפי דרגת הנוסע, והן הצליחו לצוד בחכתן אנשים חשובים וידועים, כמו הגנרל (5 כוכ-בים) ג'ורג' מרשל, ראש המטה של הצבא, והגנרל (4 כוכבים) "האפ" ארנולד, מפקד חיל-האוויר של הצבא. רק נהגת אחת, אירית המודה, כעסה. בחלקה נפל גנרל חסר כל חשי-בות ובלתי-יודע לחלוטין, שנשא על כתפיו

שבע פעמים אייק. בן 4, תינוק מלנכולי בעיר אבילוי במדינת קאנזס; בן 17, תלמיד בבית ספר תיכוני; בן 25, קאדט בבית הספר המפורסם לקצינים של ווסט פוינט; סגן-משנה בשנת נשואיו; רב-טרן בן 35; סגן-אלוף במלניה, בירת הפיליפינים, בפרוץ מלחמת העולם השניה, שם שימש בתפקיד ראש מטהו של הגנרל דגלאס מק-ארטור.